

Ихлос дар моҳи рамазон

[Тоҷикӣ – Tajiki – طاجيکيۃ]

Таҳия ва тарҷума: Абдурахмони
Абдусаттор

2014 - 1435

IslamHouse.com

الإخلاص في رمضان

«باللغة الطاجيكية»

إعداد وترجمة: عبد الرحمان عبد الستار

2014 - 1435

IslamHouse.com

Ихлос дар моҳи рамазон

Худованди бузург дар сураи Байина, ояти панҷум мефармояд:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ [البينة: ٥]

“Ва амр нашуданд бандагон, магар инки ибодат кунанд Худои якторо бо ихлос ...”

Байина 5

Дар ҳадиси шариф бо ривояти ҳазрати Абухурайра (р.з) омада аст:

عن أبي هريرة - رضي الله عنه - أن رسول الله - صل الله عليه وسلم - قال: يقول الله تعالى: (كل عمل بني آدم له إلا الصوم فإنه لي وأنا أجزي به، يترك طعامه وشرابه وشهوته من أجلي) رواه البخاري.

Ҳазрати Абухурайра ривоят мекунад ки Паёмбари Худо мефармояд: “Ҳамаи амалҳои бани одам барои ӯст, магар рӯза ки аз ман аст ва ман ҷазои уро медиҳам, бандаам тарк мекунад барои ман хуроқ, шароб, ва шаҳваташро..”

Бухорӣ

Бародари гиромӣ! Албатта рӯза беҳтарин ва бузургтарин ибодате аст, ки нафсҳои моро тарбия мекунад, барои холис намудани ниятҳоямон дар розигии Худованд, ва инчунин моро тарбия мекунад барои рӯй овардан ба пурраги ба суи Худованди якто ва ягона.

Пас албатта беҳтарин рӯза ҳамон рӯзае аст, ки нафсҳои моро барои холисона баҷой овардани амалҳоямон тарбия кунад, чунонеки беҳтарини ибодатҳо ҳамоне аст, ки танҳо барои ба даст овардани ризогии Худо иҷро шавад.

Имом Сулаймони Дорими (р) мегуяд:

(إذا أخلص العبد .. انقطعت عنه كثرة الوسوس والرياء)

“Агар банда нияташро холис барои парвардигораш кунад, васвасаҳои шайтони ва риё (худ нишондиҳи) аз ӯ дур мешаванд”.

Бародари гиромӣ! Ихлос ин сирри комёбӣ ва сарбаландист, ва унвони муваффақияти ва пешравист. Чунки ихлос ин ба пурраги рӯй овардан ба сӯи Худованд, ва дури кардан аз нигоҳи мардум аст.

АбулҶосими Қушайри дар таърифи истилоҳии ихлос мегуяд:

(الإخلاص: إفراد الحق سبحانه في الطاعة بالقصد. وهو: أنه يريد بطاعته التقرب إلى الله سبحانه دون شيء آخر.. أو اكتساب محمداً عند الناس، أو محبة مدح من الخلق.. ويصح أن يقال: الإخلاص: بصفية الفعل من ملاحظة المخلوقين".

Ихлос: Якто донистани Худованд дар тоъат ва ибодатҳо, ва инки банда аз ибодаташ бачуз наздикии Худованд ва ба даст овардани ризогии \bar{u} чизи дигаре нахоҳад, на ҳамду сано дар назди мардум ва на таърифери аз бандагон мунтазир бошад, Инчунин гуфта мешавад, ки ихлос: Пок намудани амалҳо аз дидору назари мардум аст".

Бале ин аст ихлосе ки бисёри мо онро дар амалҳоямон гум кардаем. Ихлос сирре миёни банда ва парвардигораш аст, ки на малоикае аз он огоҳ аст, то уро бинависад, ва на шайтоне аз он бо хабар аст, то уро фосид кунад, ва на шаҳвате уро метавонад дур кунад, балки сирре миёни банда ва парвардигораш аст.

Пас огоҳ бош то шайтон туро фиреб надихад ва дар ин моҳи шарифу муборак дар ихлосат халал

ворид созад ва туро аз чумлаи гумроҳон ва нокомон гардонад.

Ибни Қайим (р) дар бораи ихлос мегуяд:

يقول ابن القيم - رحمه الله - : (العمل بغير إخلاص ولا اقتداء. كالمسافر بمألاً جرابه

رملاً يثقله ولا يخفّعه)!!

"Амале ки бидуни ихлос ва пайрави бошад, монанди мусофире аст, ки халтаи худро пур аз рег карда вазбин мекунад ва барояш фоидае надорад".

Амале ки дар он ихлос набошад соҳибаш аз он на дар дунё ва на дар охираат фоидае намебинад ва Худованд ӯро барои давом додани амалаш муваффақ намегардонад.

Бародари гиromӣ! Инчунин аз ширки пинҳони, ки уро (риё) меноманд, дури кун, яъне: Аз худнишондиҳи дар корҳоят, чун Худованд дар охири сураи Каҳф мефармояд:

﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ﴾

أَحَدًا ﴿١١٠﴾ [الكهف: ١١٠]

“Пас ҳар кас ки мулоқоти парвардигори худро таваққуъ дорад, бояд кори писандида бикунад ва дар ибодати парвардигори хеш касеро шарик наёрад”.

Каҳф 110

Уламо мегуянд ин ояти дар бораи касоне нозил шуда аст, ки ибодати Худовандро бачо меоранд ва мақсадшон аз ибодат розигии Худо ва таърифи мардум аст. Яъне инсон набояд дар ибодаташ розигии Худоро бо таърифу тавсифи мардум якҷо кунад, балки нияташро аз ибодат холисона барои Худованд бигардонад.

Ва огоҳ бош, ки ширк агарчи камҳам бошад амалро аз байн мебарад ва сабаби гирифтори ғазаби Худованд мегардад.

Баъзе ширкқоҳе аст, ки инсон бидуни инки эҳсос кунад гирифтори он мешавад, пас шахсе худро аз мухлисин ва некукорон меҳисобад, дар ҳолеки ӯ аз ҷумлаи фосиқон ва мушрикони аст.

Барои ҳамин Паёмбари Худо ҳамеша дар дуъояш мегуфт:

(اللهم إني أعوذ بك أن أشرك بك وأنا أعلم.. وأستغفرك لما لا أعلم)

“Парвардигоро ман паноҳ мебарам бар ту аз инки шарик бисозам бо ту касеро бо илму маърифатам, ва талаби бахшоиши гуноҳон мекунам аз ту аз он чики намедонам”.

Дар охир аз Худованди бузург талаби дуъо мекунам ки моро аз ширки хурду калон ва хафӣ нигоҳ бидорад, ва бароямон ихлосро дар гуфтору кирдору амалҳоямон насиб гардонад.